

Verordening vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies

Verordening van de Sociaal-Economische Raad van 19 september 2014, houdende regels ter zake van de vaststelling van vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies (Verordening vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies)

De Sociaal-Economische Raad;
Gelet op artikel 9 van de Wet op de bedrijfsorganisatie;

Besluit:

§ 1 Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. raad: Sociaal-Economische Raad;
- b. commissie: commissie als bedoeld bij artikel 19, 42 of 43 van de Wet op de bedrijfsorganisatie, alsmede een subcommissie of werkgroep van die commissie;
- c. vergadering: vergadering van de raad, het dagelijks bestuur of een commissie.

§ 2 Vergoedingen

Artikel 2

1. Vergoedingsgerechtigd zijn:
 - a. leden die deelnemen aan een vergadering;
 - b. plaatsvervangende raadsleden die deelnemen aan een raadsvergadering, indien zij deelnemen:
 - in de plaats van de raadsleden waarvoor zij als plaatsvervanger zijn aangewezen; of
 - op uitnodiging van een van de in de raad vertegenwoordigde ondernemers- of werknemersorganisaties ter vervanging van andere raadsleden uit de ondernemers- of werknemersgeleding dan waarvoor zij als plaatsvervanger zijn aangewezen; of
 - op uitnodiging van de voorzitter;
 - c. plaatsvervangende commissieleden die deelnemen aan een commissievergadering, indien zij deelnemen:
 - in de plaats van de commissieleden waarvoor zij als plaatsvervanger zijn aangewezen; of
 - op uitnodiging van de commissievoorzitter;
 - d. adviserende leden van de raad, van het dagelijks bestuur en van de commissies, indien zij op persoonlijke titel zijn benoemd.
2. Adviserende leden van de raad, van het dagelijks bestuur en van de commissies namens een overheidsinstelling, een bij wet ingesteld adviescollege, of een zelfstandig bestuursorgaan zijn niet vergoedingsgerechtigd.

Artikel 3

1. Vergoedingsgerechtigden ontvangen per deelname aan een vergadering een vacatievergoeding.
2. De vacatievergoeding is afhankelijk van de duur van de vergadering. De standaardvacatievergoeding geldt voor vergaderingen van één tot maximaal drie uur. Voor vergaderingen korter dan een uur is de vacatievergoeding 50 procent

van de standaardvacatievergoeding. Voor vergaderingen langer dan drie uur is de vacatievergoeding 150 procent van de standaardvacatievergoeding.

3. De vacatievergoeding voor voorzitters van commissies is 125 procent van de vacatievergoeding voor de overige vergoedingsgerechtigden.
4. De hoogte van de standaardvacatievergoeding wordt door het dagelijks bestuur vastgesteld.

Artikel 4

1. Vergoedingsgerechtigden ontvangen per dag waarop zij aan een of meer vergaderingen van de raad, van het dagelijks bestuur of van een commissie hebben deelgenomen, een vergoeding voor reis- en verblijfkosten.
2. De reiskostenvergoeding wordt berekend op grond van een vast bedrag per kilometer voor de afstand heen en terug tussen het adres waar de vergoedingsgerechtigde kantoor houdt en de plaats waarin de vergadering wordt gehouden. De afstand wordt vastgesteld op basis van de meest gebruikelijke reisroute over de weg.
3. De verblijfkostenvergoeding betreft een vast bedrag per dag.
4. De hoogte van de in dit artikel bedoelde vaste bedragen wordt door het dagelijks bestuur vastgesteld.

Artikel 5

De getekende presentielijst van een vergadering strekt tot uitsluitend bewijs dat vergoedingsgerechtigden aan de vergadering hebben deelgenomen of de vergadering hebben voorgezeten.

Artikel 6

1. Deze verordening is van overeenkomstige toepassing op:
 - a. de deelnemers aan het periodieke Kroonledenoverleg,
 - b. de externe leden van de Commissie Bezwaarschriften,
 - c. de voorzitters van de Overleggroepen algemene voorwaarden en
 - d. de externe klachtenadviseur.
2. Het dagelijks bestuur kan bepalen in welke gevallen deze verordening niet van toepassing is. In het Besluit tot vaststelling van de hoogte van vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies wordt hier melding van gemaakt.

Artikel 7

In andere gevallen beslist de algemeen secretaris namens de Raad welke deelnemers voor een vergoeding in aanmerking komen.

§ 3 Slotbepalingen

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2015.

Artikel 9

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies.

Den Haag, 19 september 2014

M.I. Hamer
voorzitter

V.C.M. Timmerhuis
algemeen secretaris

Toelichting

Algemeen

In artikel 9 van de Wet op de bedrijfsorganisatie is bepaald dat de leden van de raad een vergoeding kunnen genieten volgens door de raad bij verordening te stellen regelen. De onderhavige Verordening vergoedingen aan leden van de raad, het dagelijks bestuur en de commissies geeft hieraan invulling. Deze verordening is niet van toepassing op de voorzitter van de raad. De bezoldiging van de voorzitter van de raad is geregeld in een afzonderlijke verordening.

Deze verordening bevat enkele wijzigingen ten opzichte van in het verleden vastgestelde vergoedingsverordeningen. Deze wijzigingen worden hieronder kort toegelicht.

Voorheen werden vergoedingsverordeningen vastgesteld voor een periode van twee jaar. De reden daarvoor was dat in de verordening de bedragen van de maximale en minimale standaardvacatievergoeding waren opgenomen. In een afzonderlijk besluit van het dagelijks bestuur werden de hoogte van de feitelijke standaardvacatievergoeding en de overige vergoedingsbedragen vastgesteld. De belangrijkste reden dat de minimale en maximale bedragen in de vergoedingsverordening waren opgenomen was dat de bedrijfslichamen zich voor de hoogte van hun vergadervergoedingen oriënteerden op de vergoedingsverordening van de SER. Door het vaststellen van een marge werd aan de bedrijfslichamen beslissingsruimte gelaten waarbinnen zij hun eigen keuzes konden maken. Met het opheffen van de bedrijfslichamen komt de noodzaak tot het vaststellen van minimale en maximale bedragen in de verordening te vervallen. Om die reden zijn deze bedragen uit de verordening geschrapt en is het ook niet langer nodig iedere twee jaar een nieuwe verordening vast te stellen. Net als in het verleden wordt de feitelijke hoogte van de vergoedingsbedragen vastgesteld door het dagelijks bestuur.

Een andere wijziging betreft het schrappen van de forfaitaire vergoeding. Gerechtigd tot deze vergoeding waren uitsluitend de raadsleden. Plaatsvervangende raadsleden en commissieleden ontvingen deze vergoeding niet. Omdat het aantal raadsvergaderingen per jaar in de praktijk is teruggelopen is het niet langer noodzakelijk dat raadsleden een op de overige vergoedingen aanvullende vergoeding ontvangen.

Voorts is de systematiek van het berekenen van de reiskostenvergoeding gewijzigd. De reiskostenvergoeding wordt niet langer gebaseerd op de reisafstand tussen het woonadres van de vergoedingsgerechtigde en het vergaderadres, maar op de reisafstand tussen het kantooradres van de vergoedingsgerechtigde en het vergaderadres. Deze wijziging doet meer recht aan de feitelijke, voor vergoeding in aanmerking komende reizen die door vergoedingsgerechtigden worden gemaakt. Bovendien wordt met deze wijziging een verlichting van administratieve lasten gerealiseerd.

Ten slotte is van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele wetgevingstechnische wijzigingen in de verordening aan te brengen.

Den Haag, 19 september 2014

M.I. Hamer
voorzitter

V.C.M. Timmerhuis
algemeen secretaris